

at få besked om de rent juridiske konsekvenser af dobbelt statsborgerskab, men det er også udmærket, at man samtidig gør sig klart, hvad statsborgerskab eller indfødsret er. Jeg har noteret mig i den redegørelse, vi fik, at man i Norge havde en tilsvarende Jørgen Poulsen, der ønskede at få indført dobbelt statsborgerskab. Denne Jørgen Poulsen havde også haft held til at påvirke den såkaldt sagkyndige kreds, der skulle fremkomme med en redegørelse. Redegørelsen forelå og ønskede og foreslog, at man indførte dobbelt statsborgerskab, men den norske regering og det norske Storting sagde: Nej, statsborgerskab kan kun være et forhold til ét land. Og det er også indlysende.

Hvad er indfødsret? Det er naturligvis, at man er barn af det land, man hører hjemme i – og man kan nu engang kun være barn af ét land og én familie. Det er et rent principielt spørgsmål, hvor man må sige, at det at fastholde indfødsret er at fastholde – hvis det er i Danmark – Danmark som nation, og at fastholde Danmark som nation er at fastholde indfødsretten. Derfor er spørgsmålet dybt principielt. Derfor har det foreligget som et emne, der kunne drøftes hele tiden.

Jeg finder det fuldstændig urimeligt af hr. Jørgen Poulsen at begynde at hænge det op på den ene redegørelse. Jeg synes også, at jeg må sige til hr. Jørgen Poulsen, at den debat, vi havde ved førstebehandlingen, faktisk var temmelig grundig og kom udmærket rundt om hele spørgsmålet.

Hvad er indfødsret? I 1776 fik vi loven for at fastholde, at Danmark faktisk er det land, hvor danskerne har hjemme. I 1849 fik vi en grundlov, der omhyggeligt sagde, at indfødsret erhverves ved lov, og det er jo for at gøre opmærksom på, at indfødsretten, som for så vidt ikke er nogen ret, men er landets gave til den enkelte, er noget, der i den grad er knyttet til selve landet, og derfor er det landets lovgivende forsamling, der meddeler den.

Det var i øvrigt den første formand for det første indfødsretsudvalg – han hed N.F.S. Grundtvig – der netop understregede betydningen af, at indfødsretten er noget helt nødvendigt for en nation. Det var ham, der skrev: »Til et folk de alle høre,/som sig regne selv dertil,/ har for modersmålet øre,/ har for fædrelandet ild.« Læg mærke til, at det hedder for modersmålet, og det hedder for fædrelandet. Det er ikke bare en abstrakt størrelse, der tales om, det er det helt konkrete, det er nationen.

Derfor er, som jeg sagde, indfødsret knyttet til nationen, og derfor er det ikke noget, der for så vidt er til diskussion. Hvis man vil fastholde nationen, så er indfødsretten også noget, der må fastholdes. Og det er selvfølgelig kun, fordi man dyrker en ideologi, man kalder globalisering, hvori alt bliver gjort ligegyldigt, at man som hr. Jørgen Poulsen vil begynde at sige, at vi skal have måske ikke kun dobbelt, men måske tre- eller fire- eller femdobbel statsborgerskab, for hvor slutter det? Det må man jo spørge rent principielt om.

Som sagt er problemet enkelt. Der er efter min mening ikke noget at anklage udvalget for. Kl. 15:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Jørgen Poulsen.

Må jeg igen bede om lidt mere ro.

Kl. 15:18

Jørgen Poulsen (RV):

Det er helt utroligt, at vi nu skal høre, at den redegørelse intet har med sagen at gøre, at den på ingen måde har nogen betydning for dobbelt statsborgerskab i hr. Søren Krarups optik.

Jeg synes også, det er en god redegørelse – det synes hr. Søren Krarup så ikke – for her har vi en redegørelse, som helt, helt klart siger, at fordelene ved dobbelt statsborgerskab langt opvejer ulemperne for et samfund. Det synes jeg godt at man kunne tage en ordentlig behandling af, og det vil jeg da glæde mig til at vi får.

Kl. 15:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Søren Krarup for en kort bemærkning.

Kl. 15:19

Søren Krarup (DF):

Der er en talemåde, der hedder »Goddag mand, økseskaft«, og det er en beskrivelse af hr. Jørgen Poulsens argumentationsform. Jeg har jo nemlig ikke sagt, at redegørelsen er ligegyldig, og at den er dårlig. Den kan oplyse mange ting, og det synes jeg også den gør, og det er udmærket, at det sker.

Jeg gør kun opmærksom på, at der her er tale om et problem, hvis grundform er meget enkel, og som også forelå før redegørelsen, og som derfor også kunne drøftes. Derfor er der ikke noget afgørende nyt med den redegørelse. Vi bliver klogere af den, men det grundlæggende er uforandret.

Kl. 15:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jørgen Poulsen.